

En otrolig höst i Milano

Innan avresa

Det största skälet till att jag sökte utbyte var för att jag var sugen på att komma ifrån Sverige ett tag och efter att ha studerat på KTH i närmare fem år kändes det dumt att inte ta chansen att göra en utbytesterm. Jag kände starkt för att stanna inom Europa och i och med att jag har rest till Italien flera gånger tidigare och verkligen gillar landet och kulturen blev Milano mitt förstahandsval. Mina förväntningar innan resan var höga eftersom jag har haft väldigt bra upplevelser i staden och landet tidigare, men samtidigt kunde jag inte veta hur det skulle bli denna gång. Jag var beredd på att det skulle förekomma studiemässiga och kulturella skillnader, vilket det visade sig att det också gjorde i viss utsträckning. Rent administrativt var det inte särskilt mycket att göra inför avfärd, förutom att se till att ansöka till kurser samt Erasmus stipendiet. Det behövdes inte fixas något med visum eftersom Italien är en del av EU och det var heller inget krav på någon särskild vaccinering.

Ankomst

Jag var på plats en vecka före studiestart, vilket var en typ av mottagningsvecka anordnad av skolan. Under denna vecka fanns det tid att skriva in sig samt fixa administrativa saker (få passerkort etc). Den stora grejen under den första veckan var dock ett organiserat mottagande av alla utbytesstudenter. I och med att Politecnico tar emot ett flertal utbytesstudenter varje år har de en väl utformad plan för hur dessa ska välkomnas. Det fanns ett schema för varje dag av mottagningsveckan där mer eller mindre uppstyrda aktiviteter anordnades. Personligen deltog jag inte på alla aktiviteter, men jag var väldigt nöjd med de som jag gick på och det var ett perfekt tillfälle att träffa nya vänner. Vidare fick man löpande information av utbyteskoordinatorerna på Politecnico vilket gjorde att man hade koll på läget.

Ekonomi

Eftersom jag gjorde utbyte inom Europa kunde jag ansöka om Erasmusstipendiet, men utöver det ansökte jag inte om några fler stipendier. Kostnadsläget i Italien kontra Sverige är överlag lägre på de flesta fronter - du kan exempelvis äta middag ute till ett betydligt lägre pris än i Sverige. Dock är hyran i linje med det man får betala i Stockholm och vill man ha ett gymmedlemskap är det avsevärt dyrare än i Sverige. Sammantaget är slutsatsen ändå att det är billigare att leva i Milano om man jämför med Stockholm. Det tillkom inga obligatoriska avgifter i samband med utbytet såsom kåravgift eller liknande.

Boende

Jag åkte ner tillsammans med två vänner och hade fixat boende redan innan vi anlände, vilket var väldigt behagligt. Vi började leta efter lägenheter på diverse uthyrningshemsidor några månader innan vi skulle åka ner och då var utbudet stort. I och med att vi var tre personer som skulle hyra tillsammans fick vi en god budget för hyra så vi lyckades hitta en väldigt fin lägenhet som låg centralt och bra. I och med detta utforskade jag inte möjligheten att ordna lägenhet genom skolan, men enligt det jag hört fanns den möjligheten också (dock limiterat utbud vad jag förstod det som). Som tidigare nämnt var kostanden för att hyra lägenhet på det sätt vi gjorde liknande det man får betala i Stockholm. Man bör alltså ta höjd

för att kunna betala en relativt stor summa i hyra varje månad (betydligt mer än 4–5000 kr som man kanske annars betalar för ett studentrum i Stockholm). Gällande boendestandarden fanns det inget att klaga på – bra kök och badrum samt fina sovrum och vardagsrum.

Universitetet och studierna

Politecnico di Milano består av olika campusområden och samtliga av mina kurser hölls på det ”gamla” campuset (det som kallas Leonardo). Universitetet erbjuder en stor bredd av ämnesområden som enligt min uppfattning är likvärdigt KTHs utbud och beroende på vad du studerar hamnar du på olika campus. Campuset jag tillhörde (Leonardo) var på många sätt likt KTHs – det bestod av flera olika byggnader med klassrum samt andra gemensamma utrymmen såsom bibliotek och studieplatser. Med tanke på att det är varmare i Milano än Stockholm låg ett större fokus på att erbjuda platser utomhus för studenter än vad det gör på KTH. En följd av detta var att väldigt många satt utomhus och studerade från att vi anlände i september ändå fram till slutet av oktober, då det blev för kallt att sitta ute. En stor skillnad mellan KTHs campus och Leonardo var antalet studieplatser – på KTH är antalet platser där man kan sitta och studera avsevärt högre än på Leonardo. Det var nästan omöjligt att hitta en plats att sitta och plugga med lugn och ro på Leonardo, vilket förstas var ett minus. I och med detta blev skoldagen på campus enbart centrerad runt lektionerna, så när dessa var färdiga fick man lämna campuset och sätta sig antingen hemma eller på ett café om man ville fortsätta plugga. Rent undervisningsmässigt var det ett liknande upplägg som hemma – lektionerna hölls på engelska av professorer och det fanns också tider då det gick igenom uppgifter likt övningarna på KTH. Om man ska klaga på något så var det aningen sämre fokus och ordning i klassrummet än i Sverige. En annan skillnad var hur terminstrukturen såg ut. Till skillnad från KTH läser man alla kurser samtidigt och har en gemensam tentaperiod efter varje termin. Detta upplägg passade mig sådär, då jag verkligen gillar KTHs upplägg där man läser färre kurser simultant och tentar av dessa under fler tillfällen.

Kurser

Då jag saknade en del obligatoriska kurser från KTH var det viktigt för mig att hitta kurser som jag kunde tillgodoräkna under mitt utbyte. I och med detta läste jag enbart matematikkurser av vilka jag kunde tillgodoräkna tre av fyra kurser. Exempelvis tillgodoräknades kursen SF2955 mot kursen ”Computational Statistics”, och kursen SF2935 mot kurserna ”Data mining” samt ”Artificial neural networks and deep learning”. Utöver dessa läste jag också ”Game theory” som jag inte tillgodoräknade mot någon kurs på KTH. Slutsatsen jag har dragit gällande kurserna är att det överlag är bättre struktur och bättre tillgång till material på kurser på KTH kontra kurserna jag tog i Milano. Exempelvis saknades ibland kursupplägg samt gamla tentor helt, vilket jag förväntar mig finns för KTH-kurser. Vidare var till exempel tentan i ”Computational Statistics” muntlig och man hade inför denna ingen som helst aning hur upplägget såg ut. Innehållsmässigt var dock kurserna likvärdiga med de man läser på KTH och ibland var nivån till och med högre enligt mig. Att ha i åtanke om man behöver kurser från sitt utbyte för att påbörja sitt exjobb är att det mest troligt inte kommer överlappa perfekt eftersom tentaperioder inte ligger samtidigt. Exempelvis hade jag tentor i februari i Italien som jag behövde för att få påbörja exjobbet (som börjar i januari). Man får alltså vara beredd på att exjobbprocessen kan bli en aning förskjuten.

Staden och landet

I och med att jag har besökt Italien tidigare hade jag en relativt god kännedom om den italienska kulturen samt Milano som stad. Min uppfattning innan jag åkte iväg var således att den italienska kulturen är väldigt härlig – vilket förstärktes ytterligare under min tid där. Överlag är de människor man träffar väldigt vänliga och intresserade vilket får en att känna sig välkommen. De blir extra glada om man också visar att man försöker ta till sig den italienska kulturen. Personligen upplevde jag inga större kulturkrockar, men tror dock det kan uppstå vid särskilda situationer.

Fritid och sociala aktiviteter

På fritiden låg mitt och mina vänners fokus på att upptäcka staden. Vi var intresserade av att hitta exempelvis restauranger och vinbarer som vi inte hade varit på tidigare, vilket det fanns gott om. När det dock kom till exempelvis sportaktiviteter gillar jag att spela racketsport hemma i Sverige, vilket tyvärr visade sig vara svårt att få till i Milano. Vidare fanns inte samma möjlighet att exempelvis bowla eller spela dart som det gör i Sverige, vilket var synd eftersom jag uppskattar att umgås på det sättet. Trots detta hade jag ändå ett väldigt socialt liv där jag träffade många nya spännande människor varje gång jag gick ut. På dagtid uppskattade jag att besöka de många världskända byggnaderna och museum som finns i staden. Vill man gå in på de mest populära museerna är det dock viktigt att man bokar tid flera veckor innan då trycket är enormt (exempelvis Santa Maria Delle Grazie där Leonardo Da Vincis verk Nattvarden hänger).

Hållbarhet

Då jag bodde nära skolan kunde jag med enkelhet promenera till campus, vilket förstås är det mest hållbara transportmedlet. Det fanns dock också ett utbrett kollektivtrafiknätverk med tunnelbana, spårvagn och bussar som de flesta studenterna använde (om de inte gick eller cyklade), så det gick absolut att resa hållbart till skolan. När det kommer till exempelvis mat i mataffärer känns det dock som att Sverige har kommit några steg längre i hållbarhetsresan än Italien, men att det ändå går åt rätt håll även i Italien. Att leva hållbart i vardagen är alltså i min uppfattning för närvarande enklare i Sverige än i Italien. Utöver detta fick man inte riktigt intrycket av att skolan gjorde några större ansträngningar för just hållbarhetsarbetet, men det kan givetvis vara så att jag har missat det.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Om man har möjligheten att åka på utbytestermi n och det klaffar bra med kurser etc tycker jag verkligen man ska ta den chansen. Det är få tillfällen man kan bo i ett annat land och uppleva det som när man är student så det är verkligen en unik möjlighet att lära känna en ny plats.

Santa Maria Delle Grazie

Södra Milano